

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum

Skupina divadla MDB

Vaše jméno Helena Brzobohatá

Demografické údaje o respondentovi

Věk 63

Pohlaví: žena

Studium SOŠ

Povolání důchodce

Poznámky

Přepis rozhovoru

HB: Takže, jak trávíš volný čas? Vzhledem k tomu, že volného času máš hodně, tak jak trávíš volný čas?

Tak nevím, domácími pracemi, vycházkami, čímkoliv, no.

Kultura nějaká?

No tak kultura, předplatný pořad, co máme už tady 40 let pomalu.

Jaký předplatný? Kam?

Do divadla.

Do kterého divadla?

No většinou to bylo jako předplatný do Národního divadla a příležitostně jsme chodili do Městského. Kamkoliv jako když byla nějaká zajímavá hra, no tak se šlo.

Koncerty?

Na koncerty taky.

A jak bys řekla, jaký místo zaujímá kultura ve tvém životě, to znamená z hlediska důležitosti, řekněme...

Ono bez kultury bych jako nebyla, protože i přes svůj věk pořád se o tu kulturu zajímám a zúčastňuju se kulturních akcí jakterak v obci, tak i dojíždím.

Když bys vzala poslední měsíc pozpátku, tak čeho všeho si se asi zúčastnila?

No tak jednak jsme myslím byli v divadle měli jsme předplatný nějaký...

V tom Národním?

V Národním, ano. A pak tady doma jsme byli na vánočním koncertě a v klášteře jsou koncerty, takže tam taky vlastně chodíváme. No a pro nemoc jsem tam nebyla, ale jinak bych tedy šla.

A nebyl nějaký duchodcovský... jo, to byl tady, v rámci senior klubu.

To byl tady v rámci senior klubu, no, vánoční koncert...

A myslím u nás, v Městském jsi byla na Zkročení...

Ano, tam jsme byli taky, na Zkročení zlé ženy.

A vzhledem k tomu celkovému kulturnímu vyžití, kolik místa v něm zaujímá divadlo?

Tak nejvíc.

Nejvíc, jo? Na procenta?

No tak devadesát procent, těch deset procent je to...

Je tady ten zbytek.

Je to okolo.

Jaká divadla navštěvuješ nejčastěji?

Nejčastěji je to Janáčkovo, Mahenovo, Městský divadlo a někdy máme představení i v Redute.

A jaký typ divadla preferuješ z hlediska žánru: činohra, opera, balet...

Tak jako si moc nevybírám, ale když si můžu vybrat, tak veselejší.

A z hlediska prostoru? Jako divadlo; je ti jedno, do kterého divadla... jestli tradiční Mahenovo staré divadlo, nebo třeba Nová scéna?

Tak to mě neruší, jako žádná scéna, to mně jako nevadí, mně jde o hru, ne více méně o prostředí.

Sleduješ působení tvůrců toho určitého divadla i v jiných brněnských a mimobrněnských divadlech?

Tak o tom jako přehled nemám, co se hraje od těch tvůrců někde jinde.

A tak třeba, když některý z tvých oblíbených herců hraje někdy jinde, víš o tom? Na jiné scéně, nebo třeba hostuje v Praze?

Tak vím o tom, ale jako že bych tam šla, takto vyloženě za tímto hercem, tak to ne.

Tak myslíš si, že má to naše divadlo, a teď mluvíme o Městském divadle, nějaké specifikum, kterým se vymezuje vůči ostatním divadlům?

No tak, myslím si, že výborný výběrem her; s tímto jako nejsme moc spokojeni s tím předplatným v tom Národním, že Městský divadlo má daleko lepší repertoár.

Ještě nějaké? Herectví? Ne. Podle čeho si vybíráte, na jaké představení půjdete? Jakou vy máte vlastně skladbu v tom Národním divadle toho předplatného, protože tam je možné vybírat si z různých druhů?

My máme, ježíš, jak se to jmenuje, už nevím, jak se to jmenuje, ale máme tam zastoupenou operu, balet, činohru, jo, všechny tyhle žánry máme.

Proto se vám i střídají ty scény...

Proto se střídají i ty scény a prostě je to taková všehochuť. Nemáme, že by jsme chodili vyloženě na opery nebo na speciální tenhle...

A podle čeho se řídíte, když jdete na nějaký mimořádný představení? Jestli se řídíte třeba recenzí nebo doporučením?

Spíš doporučením od známých. Kdykoli přečtou nějakou kritiku nebo tak, tak očekáváme, co to teda asi bude a jak to na nás asi zapůsobí, ale neřídíme se tím, jo prostě...

Ale když čtou ty recenze, tak jde spíš o to, na co jdete v rámci předplatného, jako, že už dopředu si zjišťují informace...

Ani ne zjišťují, ale zajímá nás, co jsme si vybrali.

Kdo iniciuje návštěvy divadla? Chodíte teda v nějaké partii, tak kdo je iniciátorem?

Tak to jsme všichni, neiniciuje to nikdo, to jsme se dohodli parta lidí, která teda chodí stabilně už takovou dlouhou dobu.

A kolik to je takovou dlouhou dobu?

Pro mě je to tak pětatřicet, čtyřicet let. Od mládí v podstatě. Já teda... my jsme chodili už jako děcka do divadla, přímo teda s těma Žižkovejma, protože to byli naši kantoři, tak v neděli se chodívalo dopoledne do divadla. To si pamatuju už od děcka, takže tam to asi bylo ten základ a prostě v dospělosti teda jsme se stali kolegy v podstatě, tak jsme začali jezdit do toho divadla.

Už v rámci toho předplatného...

Už v rámci toho předplatného.

Z jakého důvodu chodíš do divadla? To znamená, jdeš do toho divadla kvůli hře, kvůli tomu divadlo jako takovému nebo je to pro tebe taková jako společenská událost, kdy se setkáváš s těmi přáteli,

No tak tak... je to i kvůli té hře i kvůli tomu, že se tam setkáváme vlastně s lidma se kterejma se známe, si povykládáme, sejdeme se na kafe...

Čili je to takových padesát na padesát?

Takových padesát na padesát, no.

Spojujete divadlo i s jinou společenskou událostí, jdete si sednout předtím, potom?

Ne většinou využíváme divadelní občerstvení, tam si dáme to kafe, povykládáme, tam se potkáme s těma známejma a tak, ale vzhledem k tomu, že dojíždíme, tak nechodíme nikam mimo.

Čili využíváte toho čekání na představení a přestávky?

Ano, jdeme dřív a prostě...

A kdyby ti divadlo kolidovalo s nějakou jinou a poměrně důležitou akcí, já nevím, nějaká rodinná událost, společenská událost v rámci rodiny nebo práce, čemu dáváš přednost? Jestli radši divadlu nebo...

No tak pokud je to důležitá rodinná sešlost nebo něco, tak jdu na rodinnou sešlost, to je jasný, že? Pokud to není tak důležitý, tak jdu do divadla.

A všímáš si publika? Oblečení, reakce?

Určitě, člověk se rozhlídne a vidí, kdo tam jak chodí, jednak teda oblečení, chování lidí a vůbec teda...

A dá se říct, že v různých divadlech je různé publikum? Všimla sis toho, nebo...

Většinou na opery a na takový chodí, co jsem si tak všimla, tak většinou starší lidi. Jako, mládež je tam moc málo a tak. Zás na druhé straně, v Městském divadle a tady v těch divadlech, těch jiných žánrů, je víc mladých.

Jo, jasně. Tak... můžeš mi říct svůj první nebo nejsilnější zážitek z divadla? A já vím, že vy jste dělali i to divadlo tady, jste hráli divadlo.

Ochotnický divadlo jsme dělali, no. No tak byla to zábava. To jsme se bavili.

To jste dělali v rámci školy?

My jsme to dělali v rámci školy, měli jsme dramatický kroužek, tam jsme hráli různé hry, měli jsme dokonce i loutkařský kroužek, hráli jsme loutkové divadlo. S tím jsme jezdili po okolí, měli jsme paraván, no a jezdili jsme po školách, po školkách a jako hráli jsme, teda to bylo loutkový divadlo, že? No a ty představení, co jsme měli v dramatickém kroužku, to jsme dělali pro naši školu, pro okolní školy, pro rodiče, že jsme hráli, já nevím, od čtvrtka do neděle, prostě se hrálo pořád divadlo.

A nějaký nejsilnější zážitek? Ted' už jako návštěvníka divadla? Nebo vůbec první zážitek jaký máš? A je jedno jaký, třeba jenom scéna, úryvek, dojem...

Co si vzpomínám, tak jako děcko, nejhlubší zážitek, první takový co si nejmíc pamatuju, tak bylo z Rusalky, jak lezl vodník z rybníka. (smiech)

Jenom to?

Jenom to si pamatuju, toho vodníka. (stále smiech) to mně bylo kolik? Deset jedenáct...

To bylo v Janáčkově?

To bylo v Janáčkově. A ještě teda hodně silnej zážitek byl, zase teda z té doby, Čert a Káča, kdy Káču, která měla být podle mě mladá holka, šumná, hrála padesátiletá tlustá (smiech), nemůžu si už vzpomenout na její jméno, ale já se na to zeptám, to ti pak řeknu, tak to mě šokovalo jako dítě. Jako dítě mně to šokovalo (smiech), že teda když měla Káča skočit čertovi na záda (smiech), tak jsme si říkala, no teda čerte (smiech) máš co nést a zlomíš se. (smiech)

A ty 's říkala, že do divadla vás naučili chodit ti kantoři vaši. Z domu to nebylo...

Ne, ne. Naši co si pamatuju jako v divadle snad nebyli.

Takže to bylo prostě...

To bylo vyloženě ze školy a tady z toho prostředí.

Z jakého důvodu bys řekla, že navštívuješ Městské divadlo?

No protože se nám tam líbí hry jako. Zajímavý.

A ted', dokázala bys mi říct pocity po zhlédnutí dobrého a pocity po zhlédnutí špatného představení? Je jasné, že to dobré vidíš v Městském divadle a to špatné vidíš v Národním divadle (obojstranný smiech)...

No tak zatím co jsme byli v Městském divadle se nám ty představení celkem líbili. Jednu dobu se tam dávali takový hodně těžký hry což spousta lidí neuneslo a odcházeli v polovině představení což zase se mně nelíbí; i když se mi to představení nelíbí, tak tam vydržím, protože je mně zase líto těch herců, když jako vím, že to musí vidět, že se divadlo vyprázdní, tak to bych já nikdy neudělala.

A čili, když bych začala špatným představením, jaký máš z toho pocit?

No, jako špatnej pocit, prostě... říkám si, že to byl promarněnej čas.

A ted' když vidíš něco fakt dobrýho?

Doporučím dál.

Máš z toho radost?

Mám z toho radost a...

A co tě v poslední – konkrétně – době našťvalo a co tě nadchlo?

V divadle našťvalo?

Nebo bylas z toho rozmrzelá nebo něco takovýho.

Co mně naštvalo? Ani nevím, nic tak. No co nás hodně zklamalo, tak výběr představení v Národním, protože tam je to čím dál horší a už jsme si říkali, že je to snad poslední sezóna, co tady chodíme.

Konkrétně nebo celý?

Celý, protože se nám tam opakují hry, co jsme už viděli, jo? V předplatným. Letos jsou snad dvě nebo tři představení, co už jsme viděli.

Čili říkáš, že ta dramaturgie se stále opakuje?

Jo, jo. Já věřím, že v tom předplatným někdy se objeví něco, co už jako... ale letos se dá snad... to je úplně markantní.

Ale už se to táhne nějaký období.

Ale to jsme si řekli, že je asi vrchol a že už tedy končíme.

A co tě nadchlo, tak ještě?

A tak teďka v poslední době teda nás nadchla ta hra u vás, ta...

Zkrocenka?

Ta Zkrocená se nám hrozně líbila a je to moc pěkně udělaný a to se nám teda moc líbilo, ale celkem veškerý, co vy tam máte, tak zatím se nám nestalo, že by se nelíbili. Jen škádlínu u tam těch těžších jako Peer Gynt a takový, který se tedy dost těžko trávili.

No a když vezmeš tu Zkrocenku, co se ti na tom líbilo?

No výkony herců, ty byli úžasný, jo? Ty, ty... to nemělo chybu a vůbec celý to pojetí té hry... jo? Že...

To divadlo na divadle?

Divadlo na divadle v podstatě, jo? Dell'arte, že? To se rozhodně Shakespearovi nezpronevěřilo. A je vidět, že to stále má co říct divákům.

Když máš blbej den a musíš do divadla, ovlivní to tvé vnímání inscenace nebo naopak, třeba ti to spraví náladu?

Víceméně to spraví náladu.

Všechno.